

Nr 1111

Av herr **Kaijser** och fröken **Stenberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 137, angående ökad läkarutbildning i Stockholmsområdet.*

(Lika lydande med motion nr 1287 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 137 har framlagts förslag om ökad läkarutbildning inom Stockholmsområdet, syftande till ett årligt intag av ytterligare 90 medicine studerande. Den utökade utbildningen skall äga rum vid Karolinska institutet i fråga om de teoretiska ämnena samt vid Södersjukhuset och Danderyds sjukhus i fråga om de kliniska ämnena. Även om man kan diskutera nödvändigheten eller t. o. m. lämpligheten att nu ytterligare öka intaget av medicine studerande (från 916 per år i nuvarande läge till 1 006) innan man vet något om hur den redan på några få år genomförda mycket starka ökningen av antalet medicine studerande kommer att inverka på tillgången och sysselsättningsmöjligheterna för läkarna när den hunnit slå igenom, vill vi inte motsätta oss denna ökning.

Utbildningen i medicin och i kirurgi både under det propedeutiska och det kliniska stadiet skall förläggas till Södersjukhuset, liksom också utbildningen i oto-rhino-laryngologi och oftalmiatrik samt röntgendiagnostik och radioterapi. Även utbildningen i klinisk kemi och klinisk fysiologi bör förläggas dit. Till Danderyds sjukhus skall förläggas utbildningen i obstetrik och gynekologi, infektionssjukdomar och psykiatri. Vad beträffar personalbehovet framhålles, att resurstillskottet bör dimensioneras huvudsakligen utifrån vad som krävs för att anordna en kvalitativt tillfredsställande läkarutbildning.

Det för undervisningen erforderliga tillskottet av lärare i kliniska ämnen inskränker sig till 18 kliniska lärare och 8 forskarassistenter. Enligt föredraganden kommer det inom Stockholmsområdet att finnas möjligheter att för mer speciell utbildnings- och forskningsverksamhet repliera på två högspecialiserade undervisningssjukhus, nämligen Karolinska sjukhuset och Huddinge sjukhus. På grund härav finner föredragande statsrådet att den föreslagna organisationen medger en fullgod läkarutbildning.

Såväl SACO som SFS anför starkt kritiska synpunkter mot personalorganisationen. Båda organisationerna anser att undervisningens kvalitet kommer att bli lidande vid genomförande av de föreslagna personalförstärkningarna, och SACO finner det uppeendeväckande, att de för utbild-

ningen ansvariga överläkarna mot bakgrund av arten och omfattningen av deras arbetsuppgifter inte avses få även formellt tjänsteställning som professor. Även medicinska fakulteten vid Karolinska institutet har framfört farhågor, att utbildningen med de föreslagna resursförstärkningarna skulle bli av lägre kvalitet än vid andra undervisningssjukhus, främst beroende på avsaknaden av högre lärar- och forskartjänster.

Föredraganden delar inte denna uppfattning. Han delar följaktligen inte den överallt i världen gängse uppfattningen att forskning och högre undervisning med nödvändighet måste höra samman. Forskningen är nödvändig för att ge den högre undervisningen fullgod kvalitet, den högre undervisningen är en nödvändig förutsättning för att skapa den miljö där verkligt givande och förstklassig forskning kan trivas.

Vi finner att den föreslagna personalorganisationen är uppenbart otillräcklig ur kvalitativ men även kvantitativ synpunkt. De ansvariga klinikcheferna bör bli professorer och antalet befattningshavare i biträdande överläkare-klassen bör utökas.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte uttala, att man vid uppbyggnaden och organisationen av den föreslagna utökade utbildningen av läkare i Stockholmsområdet måtte organisera och dimensionera de personella resurserna i enlighet med de synpunkter som framförts i motionen.

Stockholm den 25 november 1969

Rolf Kaijser (m)

Gunvor Stenberg (m)
